

Spm. nr. S 1109

Til erhvervsministeren (13/8 98) af:

Lene Espersen (KF):

»Vil ministeren som opfølgning på besvarelse af spørgsmål nr. S 1015 redegøre for, i hvor mange tilfælde – ud af den samlede mængde afgørelser fra Klagenævnet for Udbud – de offentlige myndigheder årligt har »set stort« (ministerens formulering) på en afgørelse, samt redegøre for, hvilke initiativer ministeren vil iværksætte for at sikre, at klagenavnets kendelser bliver efterlevet, og hvilke sanktionsmekanismer der vil blive iværksat, indtil kendelsen er efterlevet?»

Svar (21/8 98)

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Der foreligger ikke opgørelser over, i hvor mange tilfælde om året offentlige myndigheder ikke følger en kendelse afsagt af Klagenævnet for Udbud.

Når jeg i min besvarelse af spørgsmål S 1015 anførte, at det er mit indtryk, at dette er undtagelsen, hænger det sammen med følgende:

I de fleste af de sager, som er indbragt for Klagenævnet, er udbudsforretningen allerede afsluttet, og kontrakt er indgået. Klagenavnets kendelser får derved i praksis i vidt omfang karakter af en efterfølgende udtalelse om lovligheden af en gennemført offentlig kontraktindgåelse, fordi det her ikke er muligt for Klagenævnet direkte at rette op på de begåede ulovligheder. Klagenævnet har ikke mulighed for i kendelserne at ikende den indklagede myndighed bøde (eller anden sanktion) for overtrædelse af loven eller at tilkende erstatning for tab. I givet fald skal der rejses sag herom henholdsvis ved anklagemyndigheden eller som civilt søgsmål, som der jo også blev rejst mod Lynettefællesskabet i kølvandet på den sag, der er anledningen til spørgsmålet.

For godt to år siden blev Konkurrencestyrelsen, der inden for Erhvervsministeriets område varetager den daglige administration af EU's udbudsregler, pålagt at behandle indgivne klager over overtrædelser af disse regler og om fornødent at tage sager op på eget initiativ. Styrelsen blev samtidig tillagt beføjelse til at indbringe overtrædelsessager for Klagenævnet. I så godt som alle de ca. 100 sager af denne art, som styrelsen behandler om året, er det lykkedes at nå til en forståelse med den pågældende offent-

lige myndighed om nødvendigheden af at rette begåede fejl i forbindelse med en udbudsforretning. Det har dermed stort set aldrig været nødvendigt for Konkurrencestyrelsen at skulle indbringe en sag for Klagenævnet, idet myndighederne har udvist vilje til at medvirke til en løsning af problemerne på det lavest mulige konfliktniveau.

Det store antal henvendelser, som styrelsen får fra andre myndigheder om anvendelsen af udbudsreglerne, inden de igangsætter påtænkte dispositioner, må efter min opfattelse ligeledes tages som udtryk for en udbredt forståelse hos myndighederne for, at disse regler skal tages alvorligt.

Det hører da også til de absolutte undtagelser, at Klagenævnet – som i sagen om Lynettefællesskabet – har betegnet den konstaterede overtrædelse som grov.

Som jeg oplyste i mit svar på spørgsmål S 1015, skal der ikke herske tvivl om, at jeg lægger stor vægt på en nøje overholdelse af disse regler. Jeg omtalte i mit svar også, at netop sagen vedrørende Lynettefællesskabet har været medvirkende til iværksættelsen af en undersøgelse i mit ministerium med henblik på en eventuel udbygning af de gældende klage-regler for at skabe størst mulig effektivitet i håndhævelsen af udbudsreglerne. Jeg regner med inden for de nærmeste måneder at kunne tage stilling til spørgsmålet om, hvad der bedst kan gøres for at nå dette mål.

Spm. nr. S 777

Til finansministeren (8/7 98) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke beløb i merindtægt de offentlige kasser herunder stats-, kommune- og amtskassen har fået fra 1993-1998, og endvidere oplyse, hvad de offentlige merindtægter er blevet brugt til?»

Svar (14/8 98)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Merindtægter fortolkes i nedenstående som indtægtsvæksten i forhold til udgangssituationen, 1993.